ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση C-442/99 P,

Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH, με έδρα στο Ostrau (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον G. Meier, Rechtsanwalt,

αναιρεσείουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 28 Σεπτεμβρίου 1999 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-612/97, Cordis κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-2771), και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής,

όπου οι έτεροι διάδικοι είναι

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενη από τον K.-D. Borchardt, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής στη δίκη ενώπιον του Πρωτοδικείου,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

και

η **Γαλλική Δημοκρατία,** εκπροσωπούμενη από την K. Rispal-Bellanger και τον C. Vasak, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα στη δίκη ενώπιον του Πρωτοδικείου,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 5ης Απριλίου 2001, κατά την οποία η Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH εκπροσωπήθηκε από τον G. Meier και η Επιτροπή από τον K.-D. Borchardt,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 17ης Μαΐου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 22 Νοεμβρίου 1999, η εταιρία Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH (στο εξής: Cordis ή αναιρεσείουσα) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1999 στην υπόθεση Τ-612/97, Cordis κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-2771, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία αυτό απέρριψε την προσφυγή της που σκοπούσε στην ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής K(97) 3274 τελική, της 24ης Οκτωβρίου 1997, περί απορρίψεως της αιτήσεως της αναιρεσείουσας για ειδική χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής στο πλαίσιο των μεταβατικών μέτρων που προβλέπει το άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1).

Το νομικό πλαίσιο

2 Όσον αφορά το νομικό πλαίσιο της διαφοράς, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε τα ακόλουθα:

«1 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 404/93), θέσπισε κοινό σύστημα εισαγωγής μπανανών, το οποίο αντικατέστησε τα διάφορα εθνικά συστήματα. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ικανοποιητική εμπορία των μπανανών κοινοτικής συγκομιδής, καθώς και των προϊόντων καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ) και των τρίτων χωρών, ο κανονισμός 404/93 προβλέπει

το άνοιγμα ετησίας δασμολογικής ποσόστωσης για τις εισαγωγές μπανανών "τρίτων χωρών" και μπανανών "μη παραδοσιακών ΑΚΕ". Οι μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ αντιστοιχούν στις ποσότητες τις εξαγόμενες από τις χώρες ΑΚΕ καθ' υπέρβαση των παραδοσιακώς εξαγομένων εκάστου των κρατών αυτών, όπως αυτές καθορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού 404/93.

2 Κάθε χρόνο καταρτίζεται ένας κατά πρόβλεψη υπολογισμός της παραγωγής και της καταναλώσεως της Κοινότητας, καθώς και των εισαγωγών και των εξαγωγών. Η κατανομή της δασμολογικής ποσοστώσεως βάσει αυτού του κατά πρόβλεψη υπολογισμού γίνεται μεταξύ των επιχειρηματιών που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα, αναλόγως της προελεύσεως και των μέσων ποσοτήτων μπανανών που πωλήθηκαν κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων ετών για τα οποία υπάρχουν στατιστικά δεδομένα. Στο πλαίσιο αυτής της κατανομής χορηγούνται πιστοποιητικά εισαγωγής που παρέχουν στους επιχειρηματίες τη δυνατότητα εισαγωγής μπανανών χωρίς καταβολή δασμών ή με καταβολή προτιμησιακών δασμών.

3 Η εικοστή δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 404/93 έχει ως εξής:

"ότι η υποκατάσταση των διαφόρων εθνικών καθεστώτων με αυτή την κοινή οργάνωση της αγοράς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού ενδέχεται να προκαλέσει διαταραχή της εσωτερικής αγοράς· ότι είναι σκόπιμο, ως εκ τούτου, να προβλεφθεί, από την 1η Ιουλίου 1993, η δυνατότητα να λάβει η Επιτροπή όλα τα μεταβατικά μέτρα που είναι αναγκαία για την υπέρβαση των δυσχερειών θέσης σε εφαρμογή του νέου καθεστώτος".

4 Το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93 προβλέπει:

"Εάν, από τον Ιούλιο 1993, χρειαστεί να ληφθούν ειδικά μέτρα για να γίνει ευκολότερα η μετάβαση από τα καθεστώτα που ίσχυαν πριν τεθεί σε ισχύ ο παρών κανονισμός στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, ιδιαιτέρως δε για να ξεπεραστούν σημαντικές δυσκολίες, η Επιτροπή [...] λαμβάνει όλα τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα."»

Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς

3 Όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς, το Πρωτοδικείο επισήμανε τα ακόλουθα:

«5 Η προσφεύγουσα, η Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH (στο εξής: Cordis), ιδρύθηκε την 1η Νοεμβρίου 1990, μετά την επανένωση της Γερμανίας και είναι εγκατεστημένη στο έδαφος της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας (στο εξής: πρώην ΛΔΓ). Δραστηριοποιείται στη χονδρική εμπορία φρούτων και, ιδίως, στην ωρίμανση και συσκευσία μπανανών.

6 Στο πλαίσιο της κατευθυνόμενης και συγκεντρωτικής οικονομίας της πρώην ΛΔΓ το μονοπώλιο εισαγωγής μπανανών είχε παραχωρηθεί σε κρατικό φορέα και το μονοπώλιο της ωριμάνσεως σε κρατικοποιημένες επιχειρήσεις. Οι εγκαταστάσεις ωριμάνσεως της πρώην ΛΔΓ πωλήθηκαν ακολούθως σε υποκαταστήματα εταιριών εμπορίας φρούτων της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

7 Κατά τον χρόνο ενάρξεως των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας, η δυνατότητα προμήθειας μπανανών στην περιοχή της εμπορικής της δραστηριοποιήσεως ήταν μικρή, η δε ζήτηση μπανανών υπερέβαινε την προσφορά καθώς και την ικανότητα ωριμάνσεως μπανανών που είχε η εν λόγω εταιρία. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα αποφάσισε το 1991 την περαιτέρω ανάπτυξή της και την κατασκευή νέων εγκαταστάσεων ωριμάνσεως. Στο πλαίσιο αυτό η προσφεύγουσα δεν έλαβε καμία επιδότηση από δημόσια ταμεία.

8 Κατά την προσφεύγουσα, οι νέες της εγκαταστάσεις χρησιμοποιούνταν κατά ποσοστό μικρότερο της ικανότητάς τους. Ισχυρίζεται σχετικώς ότι, κατ' εφαρμογή του κανονισμού 404/93, δεδομένου ότι η εισαγωγή πράσινων μπανανών υπέκειτο στη χορήγηση πιστοποιητικών, η μετακύλιση του κόστους τους, εκ μέρους των προμηθευτών της, επί της τιμής των μπανανών περιόρισε την κατανάλωση. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η χορήγηση αυτών των πιστοποιητικών γινόταν αναλόγως των πωλουμένων ποσοτήτων μπανανών, η ίδια δεν μπόρεσε να λάβει παρά μόνον πιστοποιητικά εισαγωγής που αφορούσαν μη επαρκείς ποσότητες.

9 Υπό τις περιστάσεις αυτές η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή, στις 7 Απριλίου 1996, δυνάμει του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93, να της χορηγήσει, εντός συντόμου προθεσμίας, συμπληρωματικά πιστοποιητικά εν είδει μεταβατικών μέτρων προς αντιστάθμιση μιας καταστάσεως υπερβολικής χαλεπότητας που προέκυψε από τις ρυθμίσεις που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό 404/93.

10 Με απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1997 η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), στηριζόμενη, ιδίως, στους ακόλουθους λόγους (έβδομη, όγδοη, ένατη και ενδέκατη αιτιολογική σκέψη):

"[...]

επειδή η Cordis δεν απέδειξε ότι αδυνατούσε να προμηθευτεί από άλλες επιχειρήσεις ή άλλες πηγές επαρκείς ποσότητες μπανανών προς ωρίμανση ώστε να λειτουργήσει με πλήρη απόδοση η εγκατάσταση ωριμάνσεως, αντί να τις εισαγάγει η ίδια· επειδή η κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα της μπανάνας δεν εμποδίζει μια τέτοια ενέργεια· επειδή η Cordis προμηθεύτηκε πράγματι σημαντικές ποσότητες μπανανών προς ωρίμανση από άλλες επιχειρήσεις ή άλλες πηγές χωρίς να τις εισαγάγει η ίδια· επειδή, κατά συνέπεια, δεν αποδείχθηκε ότι η κάθε μορφής προβαλλόμενη υπολειτουργία της εγκαταστάσεως ωριμάνσεως και η κάθε μορφής προβαλλόμενη αποτελμάτωση του κύκλου εργασιών στον τομέα της μπανάνας, απώλεια πελατείας και μείωση του προσωπικού οφειλόταν στη μετάβαση από τις διατάξεις που ίσχυαν προ της εκδόσεως του κανονισμού στην κοινή οργάνωση αγορών·

επειδή η Cordis δεν απέδειξε ότι διέθετε μετά βεβαιότητας πηγή προμήθειας μπανανών προς ωρίμανση πριν από τις επενδύσεις που πραγματοποίησε για την εγκατάσταση ωριμάνσεως· επειδή η Cordis αποδέχθηκε τον κίνδυνο να μην μπορεί να προμηθεύεται επαρκείς ποσότητες μπανανών ώστε να λειτουργεί η εγκατάσταση με πλήρη απόδοση· επειδή, κατά συνέπεια, παρά τα αναφερόμενα στις ως άνω παραγράφους, ακόμα και αν η Cordis δεν είχε τη δυνατότητα να προμηθεύεται από άλλες επιχειρήσεις ή άλλες πηγές επαρκείς ποσότητες μπανανών προς ωρίμανση ώστε η εγκατάσταση να λειτουργεί με πλήρη απόδοση, χωρίς να τις εισαγάγει η ίδια, αυτό πρέπει να αποδοθεί σε έλλειψη επιμέλειας εκ μέρους της Cordis η οποία δεν διασφάλισε πηγές προμήθειας πριν από τις επενδύσεις που πραγματοποίησε για την εγκατάσταση ωριμάνσεως·

επειδή η Cordis μπόρεσε να προμηθευτεί από την Dole σημαντικές ποσότητες μπανανών προς ωρίμανση· επειδή προμηθεύτηκε ώριμες μπανάνες σε ποσότητες επαρκείς για την κάλυψη των αναγκών της πελατείας της· επειδή η ωρίμανση μπανανών δεν αποτελεί παρά μία μόνο από τις πολλές δραστηριότητες της Cordis· επειδή, κατά συνέπεια, η Cordis δεν απέδειξε ότι η κάθε είδους προβαλλόμενη μείωση της δραστηριότητας ωριμάνσεως συνιστούσε δυσχέρεια απειλούσα την επιβίωσή της·

[...]

επειδή η Cordis δεν απέδειξε ότι προέβη σε άλλες ενέργειες πριν από τις ανωτέρω ημερομηνίες οι οποίες απέληξαν στη δημιουργία περιπτώσεως υπερβολικής χαλεπότητας κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-68/95, λόγω δυσχερειών συνδεομένων με τη μετάβαση σε καθεστώς συνεπαγόμενο την εγκατάλειψη των εθνικών συστημάτων που υφίσταντο πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω κανονισμού·

[...]"».

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

4 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Δεκεμβρίου 1997, η Cordis ζήτησε την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

5 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Cordis επικαλέστηκε δύο λόγους αντλούμενους, αφενός, από την παράβαση του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93 και την κατάχρηση εξουσίας και, αφετέρου, από την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

6 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή.

7 Στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, η Cordis αμφισβητεί τη συλλογιστική που ακολούθησε το Πρωτοδικείο για να απορρίψει τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, καθόσον διαπίστωσε τα ακόλουθα:

«32 Το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93 παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία λήψεως ειδικών μεταβατικών μέτρων προκειμένου "να γίνει ευκολότερα η μετάβαση από τα καθεστώτα που ίσχυαν πριν τεθεί σε ισχύ ο [...] κανονισμός στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, ιδιαιτέρως δε για να ξεπεραστούν σημαντικές δυσκολίες" οφειλόμενες στην εν λόγω μετάβαση. Κατά πάγια νομολογία σκοπός των μεταβατικών αυτών μέτρων είναι η αντιμετώπιση των διαταράξεων της εσωτερικής αγοράς που οφείλονται στην υποκατάσταση των διαφόρων εθνικών καθεστώτων από την κοινή οργάνωση των αγορών και αποβλέπουν στην επίλυση των δυσχερειών στις οποίες προσκρούουν οι επιχειρηματίες μετά την εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως των αγορών, οι οποίες όμως πηγάζουν από τις συνθήκες που επικρατούσαν στις εθνικές αγορές πριν τεθεί σε ισχύ ο κανονισμός 404/93 (βλ. τη διάταξη [...] [της 29ης Ιουνίου 1993, C-280/93 R] Γερμανία κατά Συμβουλίου [Συλλογή 1993, σ. I-3667] σκέψεις 46 και 47, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου [της 26ης Νοεμβρίου 1996, C-68/95] T. Port [Συλλογή 1996, σ. I-6065] σκέψη 34, και της 4ης Φεβρουαρίου 1997, C-9/95, C-23/95 και C-156/95, Βέλγιο και Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-645, σκέψη 22, καθώς και τη διάταξη [του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 1997, T-79/96 R], Camar κατά Επιτροπής [Συλλογή 1997, σ. II-403], σκέψη 42).

33 Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει σχετικώς υπόψη την κατάσταση των επιχειρηματιών οι οποίοι, στο πλαίσιο προγενέστερης του κανονισμού 404/93 εθνικής ρυθμίσεως, υιοθέτησαν ορισμένη συμπεριφορά και δεν ήταν σε θέση να προβλέψουν τις συνέπειες που θα είχε η συμπεριφορά αυτή μετά την εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως αγορών (βλ. προαναφερθείσα απόφαση T. Port, σκέψη 37).

34 Συνεπώς, σκοπός του άρθρου αυτού είναι να διευκολύνει τη μετάβαση στην κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα της μπανάνας για τις επιχειρήσεις οι οποίες αντιμετώπισαν εκ του λόγου αυτού ιδιαίτερα και απρόβλεπτα προβλήματα.

35 Συνεπώς, επιβάλλεται να εξεταστεί αν τα προβλήματα που αντιμετώπισε η προσφεύγουσα οφείλονται στη μετάβαση προς την κοινή οργάνωση αγορών.

36 Σημειώνεται σχετικώς ότι η προσφεύγουσα εταιρία ιδρύθηκε την 1η Νοεμβρίου 1990, μετά την επανένωση της Γερμανίας. Συνεπώς, αποφάσισε το 1991 να επεκταθεί, κατασκευάζοντας νέες εγκαταστάσεις ωριμάνσεως, γνωρίζοντας την κατάσταση που υφίστατο στη Γερμανία λόγω της επανένωσης.

37 Διαπιστώνεται, συνεπώς, ότι δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα με το οποίο να αποδεικνύεται ότι τα διαρθρωτικά προβλήματα που δημιουργήθηκαν από την επανένωση της Γερμανίας της προκάλεσαν ειδικό και απρόβλεπτο πρόβλημα οφειλόμενο στην εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως αγορών στον τομέα της μπανάνας. Πρέπει να προστεθεί ότι οι διάδικοι επιβεβαίωσαν κατά την προσφορική διαδικασία ότι, πριν από την εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως αγορών, οι επιχειρήσεις ωριμάνσεως της πρώην ΛΔΓ δεν μπορούσαν να προβαίνουν οι ίδιες στην εισαγωγή μπανανών. Συνεπώς, βασίμως η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως αγορών δεν προκάλεσε την όξυνση των διαρθρωτικών μειονεκτημάτων που προβάλλει η προσφεύγουσα (βλ. ανωτέρω σκέψη 27).

38 Εντούτοις, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η παρέμβαση της Επιτροπής είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της τηρήσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Ο κανονισμός 404/93, λόγω της προβλεπόμενης από αυτόν μεθόδου χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής αναλόγως της ποσότητας μπανανών που διατέθηκε κατά την περίοδο αναφοράς, αποκρυστάλλωσε την αρχική ανταγωνιστική κατάσταση παρακωλύοντας τις νέες επιχειρήσεις να περιορίσουν το μειονέκτημά τους.

39 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93, το οποίο πρέπει να ερμηνευθεί περιοριστικώς καθόσον συνιστά παρέκκλιση από το εφαρμοστέο γενικό σύστημα, δεν παρέχει τη δυνατότητα αντισταθμίσεως του ανταγωνιστικού μειονεκτήματος των νέων

επιχειρήσεων, του προκύπτοντος από τις υφιστάμενες στη Γερμανία διαφορές ευκαιριών. Πράγματι, το μειονέκτημα αυτό δεν οφείλεται στην εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως αγορών.

40 Επιπλέον, καίτοι αληθεύει ότι ο κανονισμός 404/93 δεν επηρέασε ομοίως όλες τις επιχειρήσεις, το Δικαστήριο έχει ήδη απαφανθεί στην απόφασή του της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-280/93, Γερμανία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-4973, σκέψεις 73 και 74), ότι η διαφορετική αυτή μεταχείριση εμφανίζεται ως σύμφυτη προς τον σκοπό της ενοποιήσεως των μέχρι τότε κλειστών αγορών, λαμβανομένης υπόψη της διαφορετικής καταστάσεως στην οποία βρίσκονταν οι διάφορες κατηγορίες επιχειρηματιών προ της εγκαθιδρύσεως της κοινής οργανώσεως αγορών.»

Η αίτηση αναιρέσεως

8 Η Cordis προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως αντλούμενους, αντιστοίχως, από τη μη τήρηση των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93 και από την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

9 Η Cordis υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβλέπει τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93, καθόσον το Πρωτοδικείο εξάρτησε την εφαρμογή της διατάξεως αυτής από την ύπαρξη, για τον οικείο επιχειρηματία, ειδικών και απρόβλεπτων προβλημάτων συνδεόμενων με την εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των μπανανών (στο εξής: ΚΟΑ). Κατά την αναιρεσείουσα, η προσφυγή στο άρθρο αυτό είναι δικαιολογημένη όταν η λήψη κοινοτικών μέτρων είναι αναγκαία για να διευκολύνει τη μετάβαση από

τα εθνικά καθεστώτα εμπορίας μπανανών στην ΚΟΑ, χωρίς ωστόσο οι συνδεόμενες με τη μετάβαση αυτή διαταραχές να δημιουργούν κατ' ανάγκη απρόβλεπτα και ειδικά προβλήματα για τους οικείους επιχειρηματίες.

10 Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η προμνημονευθείσα απόφαση T. Port, στην οποία στηρίζεται η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, αφορούσε «περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας». Δεν πρόκειται όμως για τη μόνη περίπτωση στην οποία εφαρμόζεται το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93. Κατά την αναιρεσείουσα, η διάταξη αυτή πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία, όπως εν προκειμένω, επιχειρηματίες αντιμετωπίζουν «διαρθρωτικές» δυσχέρειες, οι οποίες υπήρχαν πριν από την εγκαθίδρυση της ΚΟΑ και κατέστησαν εντονότερες λόγω αυτής. Κατά την άποψη της Cordis, το Πρωτοδικείο έκρινε εσφαλμένα, στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, εφόσον οι επιχειρήσεις ωριμάνσεως μπανανών της πρώην ΛΔΓ δεν μπορούσαν να εισάγουν οι ίδιες μπανάνες πριν από την εγκαθίδρυση της ΚΟΑ, τα μειονεκτήματά τους δεν επιδεινώθηκαν.

11 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, ως επιχείρηση ιδρυθείσα σε νέο Land, το μειονέκτημά της συνίσταται στο γεγονός ότι δεν είχε τη δυνατότητα να προβεί στην ωρίμανση μπανανών κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς που καθορίστηκε με τον κανονισμό 404/93 για τα έτη 1993 και 1994, ήτοι κατά τα έτη 1989 και 1990. Η Cordis αντλεί συναφώς το επιχείρημα ότι ήταν αδύνατο να ασκήσει ιδιωτική δραστηριότητα χονδρικού εμπορίου και ωριμάνσεως μπανανών στην πρώην ΛΔΓ, ενώ οι εκεί εγκατεστημένες «λαϊκές επιχειρήσεις» («Volkseigene Betriebe»), οι οποίες είχαν τη δυνατότητα να προβαίνουν στην ωρίμανση μπανανών κατά την προμνημονευθείσα περίοδο αναφοράς, έτυχαν για τον λόγο αυτό της χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1442/93 της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα (ΕΕ L 142, σ. 6). Κατά την άποψη της αναιρεσείουσας, το Πρωτοδικείο μάλλον δεν έλαβε υπόψη την τελευταία αυτή διάταξη όταν, στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στηρίχθηκε στις εισαγωγές και όχι στην ωρίμανση μπανανών από τις επιχειρήσεις ωριμάνσεως.

12 Επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από την 22η αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 404/93, το άρθρο 30 του κανονισμού αυτού σκοπεί στην αντιμετώπιση της διαταράξεως της εσωτερικής αγοράς που υπήρχε κίνδυνος να συνεπάγεται η υποκατάσταση της ΚΟΑ στις διάφορες εθνικές αγορές (βλ., ιδίως, την προμνημονευθείσα απόφαση Βέλγιο και Γερμανία κατά Επιτροπής, σκέψη 22, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Από την ίδια αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι η εν λόγω διάταξη παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα για την αντιμετώπιση των δυσχερειών εφαρμογής της ΚΟΑ. Το Δικαστήριο έκρινε επιπλέον ότι η εφαρμογή του άρθρου 30 τελεί υπό τον όρο ότι τα συγκεκριμένα μέτρα που οφείλει να λάβει η Επιτροπή θα έχουν ως στόχο να διευκολύνουν τη μετάβαση από τα εθνικά καθεστώτα στην ΚΟΑ και ότι θα είναι αναγκαία για τον στόχο αυτόν (βλ. ιδίως την προμνημονευθείσα απόφαση T. Port, σκέψη 35).

13 Κατά συνέπεια, μόνον προβλήματα συνδεόμενα με την εγκαθίδρυση της ΚΟΑ μπορούν να λαμβάνονται υπόψη βάσει του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93.

14 Ορθά επομένως, στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να εξετάσει αν τα προβλήματα που αντιμετώπιζε η Cordis οφείλονταν στη μετάβαση στην ΚΟΑ.

15 Στη σκέψη 37 της ίδιας αποφάσεως, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ειδικότερα ότι η εγκαθίδρυση της ΚΟΑ δεν είχε οξύνει τα διαρθωτικά μειονεκτήματα που επικαλέστηκε η Cordis προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

16 Για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, το Πρωτοδικείο προέβη σε εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών η οποία, πλην της περιπτώσεως αλλοιώσεως, δεν μπορεί να εξεταστεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

17 Συγκεκριμένα, από τα άρθρα 225 ΕΚ και 51 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται σε νομικά ζητήματα. Επομένως, μόνον το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο για τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών, εκτός των περιπτώσεων που η ουσιαστική ανακρίβεια των διαπιστώσεών του προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας που του υποβλήθηκαν, καθώς και για την εκτίμηση των περιστατικών αυτών. Η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών δεν αποτελεί νομικό ζήτημα υποκείμενο, ως τέτοιο, στον έλεγχο του Δικαστηρίου, με την επιφύλαξη της περιπτώσεως αλλοιώσεως των προσκομισθέντων ενώπιον του Πρωτοδικείου αποδεικτικών στοιχείων (βλ., ιδίως, την απόφαση της 21ης Ιουνίου 2001, C-280/99 P έως C-282/99 P, Moccia Irme κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή2001, σ. I-4717, σκέψη 78).

18 Η Cordis εξακολουθεί μεν, στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, να αμφισβητεί ότι η όξυνση των διαρθρωτικών δυσχερειών τις οποίες επικαλείται στην προσφυγή της δεν συνδεόταν με την εγκαθίδρυση της ΚΟΑ, δεν απέδειξε όμως ούτε κατά την έγγραφη διαδικασία ούτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι το Πρωτοδικείο αλλοίωσε τα πραγματικά περιστατικά καταλήγοντας στο συμπέρασμα αυτό.

19 Εφόσον το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι οι διαρθρωτικές δυσχέρειες τις οποίες προέβαλε η Cordis δεν συνδέονταν με την εγκαθίδρυση της ΚΟΑ, δεν συνέτρεχε προδήλως μία από τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93. Κατά συνέπεια, δεν είναι πλέον αναγκαίο να εξεταστεί η επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας κατά την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε εσφαλμένα, αναφερόμενο στην προμνημονευθείσα απόφαση T. Port, ότι η εφαρμογή του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93 προϋποθέτει σε όλες τις περιπτώσεις ότι οι οικείες επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν, λόγω της μεταβάσεως στην ΚΟΑ, ειδικά και απρόβλεπτα προβλήματα.

20 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι συνεπώς απορριπτέος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

21 Η Cordis προβάλλει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως η οποία απαγορεύει ιδίως την ίδια μεταχείριση διαφορετικών καταστάσεων. Κατά την αναιρεσείουσα, οι επιχειρήσεις που ιδρύθηκαν στα νέα Länder μετά την επανένωση της Γερμανίας, αντίθετα προς άλλες επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεν μπόρεσαν να πραγματοποιήσουν εργασίες ωριμάνσεως μπανανών κατά τα έτη 1989 και 1990 τα οποία λαμβάνονται ως περίοδος αναφοράς για τη χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής μπανανών. Βάσει της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη αυτές οι εξαιρετικές περιστάσεις από τα κοινοτικά όργανα. Εφόσον τέτοιες περιστάσεις δεν ελήφθησαν υπόψη από τον κανονισμό 1442/93, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να το πράξει δυνάμει του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93. Κατά τον τρόπο αυτό, η μετάβαση των νέων επιχειρήσεων στην προκύπτουσα από την εγκαθίδρυση της ΚΟΑ κατάσταση θα είχε διευκολυνθεί και ο στόχος του άρθρου 30 θα είχε επιτευχθεί.

22 Σε απάντηση επί του προβαλλόμενου λόγου αναιρέσεως, πρέπει να υπομνηστεί καταρχάς ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η παρέμβαση των κοινοτικών οργάνων δυνάμει του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93 επιβάλλεται, ιδίως, αν η μετάβαση στην ΚΟΑ προσβάλλει τα προστατευόμενα από το κοινοτικό δίκαιο θεμελιώδη δικαιώματα ορισμένων επιχειρηματιών (βλ. μεταξύ άλλων την προμνημονευθείσα απόφαση T. Port, σκέψη 40). Μεταξύ των δικαιωμάτων αυτών περιλαμβάνεται η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως (βλ. μεταξύ άλλων την προμνημονευθείσα απόφαση Γερμανία κατά Συμβουλίου, σκέψη 67).

23 Επισημαίνεται κατόπιν ότι, στη σκέψη 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι το ανταγωνιστικό μειονέκτημα των νέων επιχειρήσεων το οποίο επικαλείται η αναιρεσείουσα δεν οφείλετο στην εγκαθίδρυση της ΚΟΑ. Δεδομένου ότι πρόκειται για εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί, σύμφωνα με την παρατιθέμενη στη σκέψη 17 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, να αποτελέσει αντικείμενο εξετάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ελλείψει στοιχείων που να αποδεικνύουν αλλοίωση των περιστατικών αυτών. Επομένως, εφόσον δεν πληρούται μία από τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93, το Πρωτοδικείο δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως κρίνοντας, στη σκέψη 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η διάταξη αυτή δεν παρέχει τη δυνατότητα αντισταθμίσεως τέτοιου μειονεκτήματος.

24 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι επίσης απορριπτέος και, επομένως, η αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

25 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στη διαδικασία αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε υποβάλει σχετικό αίτημα και η Cordis ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Κατά την παράγραφο 4, πρώτο εδάφιο, της ίδιας διατάξεως, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH στα δικαστικά έξοδα.

3) Η Γαλλική Δημοκρατία θα φέρει τα έξοδά της.

Gulmann Puissochet Schintgen

Colneric Cunha Rodrigues

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Σεπτεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

C. Gulmann